

Z korespondence Ladislava Hosáka s Františkem Kutnarem

LUMÍR DOKOUPIL (ED.)

Dokoupil, Lumír (ed.): From the Correspondence of František Kutnar and Ladislav Hosák

*The edition contains ten letters sent to Ladislav Hosák by František Kutnar in the years 1947–1969. The two letters sent to congratulate Hosák on his 60th and 70th birthday in 1958 and 1968, respectively, are of particular interest; the first expresses Kutnar's emotional ties to the historical city of Olomouc and the fertile Haná region, the second contains a profound reflection on the August 1968 occupation of Czechoslovakia and the fate of a nation in Central Europe. The other letters from the 1960s are mostly professional in nature, they inform about works awaiting publication or those that were already published, and they are partially connected to the newly founded journal *Krkonoše – Podkrkonoší*. The edition follows the first part, which contains letters sent to František Kutnar by Ladislav Hosák (*Historica : Revue pro historii a příbuzné vědy*, 3, 2012, no. 2, pgs. 191–207).*

Keywords *Czechoslovakian Historiography * Correspondence * Ladislav Hosák * František Kutnar * Hosák's Estate*

Contact *Ostravská univerzita v Ostravě; lumir.dokoupil@osu.cz*

Dopisy Františka Kutnara (1903–1983) Ladislavu Hosákovi (1898–1972) jsou součástí pozůstalosti Ladislava Hosáka, uložené v Moravském zemském archivu v Brně.¹ Soubor obsahuje celkem deset dopisů z let 1947–1969. Čtyři dopisy jsou psány na stroji s vlastnoručním podpisem odesílatele, v šesti listech jde o Kutnarův autograf. První dopis z roku 1947 s hlavičkou Historického ústavu Palackého university v Olomouci souvisí s přípravou sborníku k jubileu Františka Palackého, další vznikly až po Kutnarově odchodu na pražskou filozofickou fakultu v polovině 50. let. Pozoruhodné jsou především dva dopisy k Hosákovým životním jubileím z let 1958 a 1968, první s vyjádřením Kutnarova interního vztahu k historické Olomouci a poklidné Hané, druhý s hlubokým zamyšlením nad srpnovou okupací a národním údělem ve středu Evropy i s vyjádřením budoucích nadějí. Ostatní dopisy z 60. let 20. století mají většinou pracovní charakter, informují o připravovaných, případně vydaných publikacích, zčásti jsou spojeny s nově založeným sborníkem *Krkonoše – Podkrkonoší*. Edice navazuje na první část, v níž byly publikovány dopisy zasláné Ladislavem Hosákem Františku Kutnarovi.²

¹ Moravský zemský archiv, fond G 350 (Hosák Ladislav, Prof. PhDr. DrSc.), inv. č. 179, kart. 2.

² DOKOUPIL, Lumír (ed.): Z korespondence Ladislava Hosáka s Františkem Kutnarem (K čtyřicátému výročí úmrtí prof. PhDr. Ladislava Hosáka). *Historica : Revue pro historii a příbuzné vědy* 3, 2012, č. 2, s. 191–207. Za spolupráci při přípravě edice děkuji Bohumíru Smutnému, pracovníku Moravského zemského archivu v Brně, a Milanu Myškoví (Ostravská univerzita v Ostravě).

Podobizna Františka Kutnara z doby jeho studijního pobytu v Göttingen roku 1929.

Zdroj: Archiv Národního muzea

Fotografie Františka Kutnara jako třídního učitele maturitního ročníku 1943

Jiráskova gymnázia v Praze.

Zdroj: Archiv Národního muzea

František Kutnar s vnučetem. Nedatováno [70. léta 20. století].

Zdroj: Archiv Národního muzea

EDICE

[1]

Historický ústav
Palackého university
v Olomouci

Olomouc dne 10. prosince 1947

Vážený pane kolego,

k příštímu roku má být Palackého universitou vydán sborník „Palacký a r. 1848“.³ Děkanská konference mne pověřila redakční přípravou. Obracím se na Vás s důvěrou, že do sborníku přispějete. Thema se má týkat Palackého se zaměřením na rok 1848. Měl-li byste vhodný článek, sdělte mi laskavě do 10. ledna na mou pražskou adresu (Praha XVII - Košíře, Vrchlického 4). Článek by bylo třeba dodat do konce února příštího roku.

S přáním pěkných svátků vánočních

Váš Dr. Fr. Kutnar.

[strojopis o rozměru 21 × 29,5 cm]

[2]

Dr. Frant. Kutnar

Milý příteli,

tak nějak neoficiálně jsem se dověděl, že Ti v těchto dnech proběhla šedesátka. Skutečně proběhla, aniž bys to – tuším – pozoroval fyzicky a aniž by to co vzalo na tvém pracovním elánu. Jestliže tedy nepřicházím k té Tvé šedesátce v přesném chronologickém datu – ostatně víš, jak jsem byl vždy s historickými daty na štíru – pak s nemenší přátelskou opravdovostí tisknu Ti do dalších desítek ruku a přeju Ti do nich mnoho zdraví a té pracovní odvahy a neumdlenosti, která Tě vždy vyznačovala. Víím, že když se člověk dostává do těchto let, že už mnoho v tom prostě lidském organismu zaskřípe, zvláště pak u generace, která v jednom životním osudu prožila až nadmíru dějinně základních změn, víím také, že v těchto letech má člověk právo a povinnost se ohlédnout zpět a zhodnotit si svou vlastní práci, aby měl aspoň pro sebe nějakou bilanci a hleděl, pokud ještě nervové buňky pracují svěže a bez zatížení, nějak cyklicky v pevnější jednotu uzavřít veškeré své snažení. A domnívám se, když si to tak vše seřadíš, když vezmeš v úvahu podmínky objektivní i subjektivní, že můžeš být se svým životním dílem spokojen plně, zvláště když česká historiografie ve spravedlivém soudu musí vyznat Tvůj kladný přínos do své pokladnice.

Osobně rád vzpomínám na olomoucká symposia při čaji, kávě i vínu ve stínu historických paláců a katedrál, ve vůni starých stromů olomouckého pevnostního pásu a v jásavě modravém horizontu požehnané a selsky poklidné Hané. Já chalupník z podhoří těžko

³ KUTNAR, František (ed.): *Tři studie o Františku Palackém*. Olomouc 1949. Sborník, který vydala Univerzita Palackého k 150. výročí Palackého narozen, obsahuje studie historika Františka Kutnara, literárního historika Oldřicha Králíka a filologa Jaromíra Běliče.

jsem vrůstal do té rozmáchlé dlaně roviny, do její horizontální renesanční linie a jen ona svůdná gotická vertikála mne usmiřovala s jejími neohraničenými dálkami. Ale myslím, teď, když to prožívám ve vzpomínce a v přetavení několika let, že tato protiva má mnoho do sebe a že vyznívá jako smírný akord teplé intimity života a kraje. A v objetí tohoto kouzelného prostředí uzrávalo tak mnohé společné rozhodnutí. Myslím-li na své olomoucké desítiletí, které nebylo pro mne intermezem bez obsahu, vnitřní bohaté skladby a významu, nemohu si je představit bez toho všeho a bez Tvého přátelství. Jestliže se mi to při Tvé šedesátce objevuje, pak docela logicky a zákonitě: neboť pozvednout číši – i takto imaginárně – k pozdravu tohoto přátelství a do dalších let Tvého života by bylo stvrzením toho, co bylo a co bude.

Tvůj

Kutnar.

V Praze 15. června 1958.

P. S.

A nyní dovol, přeju-li k próze života. Domníval jsem se, že bude to soustředění pro učebnici. A k tomu jsem si připravoval pro Tebe několik otázek. Pro edici několika dokumentů v Chrestomatii⁴ potřeboval bych nějaké místopisné údaje z Brna. Víím, že to máš v hlavě nebo víš, jak snadno na to. Jedná se o Brno r. 1816, o tyto tři věci: 1/ český název a místo, kde byl cechovní herberk, který je v prameni určen „zur verkehrten Welt im Seitenbundlgassel“, 2. kde je „Židovská ulice“ a 3. kde asi, v které čtvrti nebo podobně byly brněnské soukenky továrníků Schmal, Goldhair, Prezisa, Gedon. Když mi budeš moci o tom něco sdělit, hlavně k bodu 1. a 2., byl bych velmi rád. Zatím pěkně děkuju.⁵ – Ono soustředění, jak asi víš od Husy,⁶ bude snad ke konci srpna.

[autograf o rozměru 17,5 × 23 cm]

[3]

Milý příteli,

děkuji Ti za list⁷ a obratem Ti sděluju, že pro Tvůj připravovaný sborník věnovaný Trutnovsku bych měl právě pro ony tři oblasti, pro Novopacko, Hořicko a Jilemnicko, o které nakladatelství žádá, aby byl tematicky rozšířen, několik příspěvků. Pro Hořicko bych mohl napsat článek Spory poddaných s vrchností na Hořicku před zrušením poddanství /první polovina 19. stol., podle materiálu z registratury hořického panství/ a pro Jilemnicko několik kapitol Z dějin jilemnické plátenické manufaktury a hrabačovského bělidla /druhá polovina 18. a první polovina století 19. podle materiálu manufaktury jilemnického panství/. Pro Novopacko bych mohl zajistit článek své žáčky Borovcové-Novotné.⁸

⁴ KUTNAR, František a kol. (ed.): *Naše národní minulost v dokumentech : Chrestomatie k dějinám Československa, 2 : Od zrušení nevolnictví do revoluce roku 1848*. Praha 1962.

⁵ Odpověď viz DOKOUPIL, L. (ed.): Z korespondence, s. 195.

⁶ Václav Husa (1906–1965), PhDr., člen korespondent ČSAV, profesor Filozofické fakulty (FF) Univerzity Karlovy (UK) v Praze, inicioval v polovině 50. let Kutnarův přechod z Olomouce do Prahy.

⁷ Odpověď na dopis ze 17. 4. 1962, viz DOKOUPIL, L. (ed.): Z korespondence, s. 202–203.

⁸ Tamtéž, s. 203, pozn. 90.

Dva obrozenští novopačtí kronikáři /šlo by o kroniku novopackého punčocháře Františka Golla a pláteníka Matěje Šádka/. Mám nebo znám materiál ještě o jiných tématech⁹ z této oblasti, ale myslím, že tyto tři věci by stačily. Domnívám se by je bylo možno zdolat na oněch 50 stránkách, o kterých píšeš, že bys mohl rezervovat. Rád bych slyšel Tvůj definitivní názor a stanovisko, abych se podle toho mohl pracovně zařídit a jednat s Novotnou.

Zdravím Tě pěkně, svátky již přát nemohu, tedy aspoň lepší jaro,

Tvůj

Dr. Fr. Kutnar.

V Praze 20. dubna 1962.

P. S. Chtěl bych jen Ti sdělit, že ve hradeckém nakladatelství letos vyjde má menší publikace *Malé dějiny brambor*.¹⁰

[strojopis o rozměru 21 × 30 cm]

[4]

V Praze 14. června 1962.

Milý příteli,

posílám Ti další příspěvky do trutnovského sborníku a to delší článek Z dějin zemědělství a plátenictví na jilemnickém panství ke konci 18. století, který je vlastně kusem slíbeného příspěvku o jilemnické plátenické manufaktuře harrachovské, a pak jsem napsal tři menší věci, dvě se týkají plátenické manufaktury a hrabačovského bělidla, a třetí krize mechanických přádelen lnu v šedesátých letech 19. století a zabírá územně širší okruh Trutnovska. V literatuře, pokud je mi známa, není o těchto věcech vcelku zmínka. O moravském plátenickém podnikání Harrachů jsou ovšem práce Mainušovy¹¹ a o penzijním ústavu se větou zmiňuje ve svých Počátcích továrního průmyslu lnářského Klepl,¹² o krizi přádelen nevykládá. Vypadlo mně z plánu Novopacko, ale to snad nevádí. Něco sice mám, ale již se k tomu asi do slíbeného termínu nedostanu a pak myslím, že by toho ode mne bylo mnoho. Chci či mám do září předělat svá skripta o národním obrození¹³ a o prázdninách čeká mne práce na „farmě“.¹⁴

Zdravím Tě pěkně a přeju posilující zotavenou,

Tvůj

Fr. Kutnar.

[strojopis o rozměru 21 × 30 cm]

⁹ V rukopisu *tematech*.

¹⁰ Tamtéž, s. 201, pozn. 83.

¹¹ František Mainuš (1925–1991), PhDr. DrSc., profesor FF Masarykovy univerzity v Brně; studie k plátenickému podnikání Harrachů viz MYŠKA, Milan – DOKOUPIL, Lumír (eds.): *Biografický slovník Slezska a severní Moravy*, 2. Opava – Ostrava 1994, s. 82–83.

¹² Jan Klepl (1907–1965), PhDr. CSc., archivář, historik, vedoucí Archivu pro dějiny průmyslu, obchodu a technické práce v Národním technickém muzeu v Praze.

¹³ KUTNAR, František: *Přehled dějin Československa v epoše feudalismu*, 4. Praha 1962².

¹⁴ Hospodářství v rodných Mlázovicích.

Milý příteli,

[5]

především promiň, že tak pozdě odpovídám na Tvé dva listy a že teprve dnes zasílám bibliografii k dějinám československým pro Zápklady.¹⁵ Jsem v samých skriptech, které musím právě v listopadovém termínu splnit jako text pro olomoucké Zápklady. Přepřacovávám, resp. doplňuji svá skripta o obrození i předchozí díl, který dělali jsme společně s Kavkou¹⁶ a Polišenským.¹⁷ Mé doplňky bude třeba zařadit více méně chronologicky k údajům posledního seznamu a opravit některé věci, jak to píšu v poznámce pod každou kapitolou. Tvé zaslané bibliografické údaje začlením do textu a pošlu jej i s ostatním textem mým a Žáčkovým¹⁸ do stanoveného termínu. Text bych chtěl aspoň někde vylepšit a doplnit. Rozsah změn bude záviset na čase, který k tomu budu mít. Litoval jsem, žeš mne nezastihl na fakultě, byl bych rád si s Tebou o mnohých věcech pohovořit. S Vašíčkem¹⁹ jsem hovořil již v Mlázovicích o prázdninách poměrně dosti dlouho o programu sborníku trutnovského, navštívil mne asi před měsícem také v Praze. Chtěl bych si načrtnout nějakou pracovní problematiku pro celý region, poznámek roztroušených o tom mám dost, ale ta skripta, která přišla jako všechno najednou a narychlo, mně zaberou ještě celý listopad, takže teprve potom si budu moci trochu klidněji k tomu sednout a něco dát na papír. Ale to bychom se měli pak nějak sejít a dát rozum nějak dohromady. Sám prozatím neplánuji nic, jen jsem hovořil s několika svými žáky, kteří dělali podkrkonošskou tematiku a něco mám přislíbeno. Ovšem nejlépe by bylo, aby byl nějaký pevnější program, dlouhodobý, podle něhož by se pak jelo a sbírání příspěvků se nenechávalo jen náhodě, kdo co má, nýbrž pracovní úkoly by se aspoň zčásti zadávaly podle potřeby a nějaké celkové struktury.

Prozatím Tě pěkně zdravím i všechny členy katedry.

Tvůj

Kutnar.

V Praze 1. listopadu 1962.

[strojopis o rozměru 21 × 30 cm]

[6]

Milý příteli,

Dne 19. února 1963.

děkuji Ti pěkně za dopis a zprávy. Souhlasím s tím přesunem článku ve sborníku Podkrkonoší do II. části. Pokusím se něco připravit sám a po případě sehnat od svých žáků nebo našich asistentů pro připravovaný oddíl nejnovějších dějin. Bohužel, své žáky mám víc orientovány k tomu těžce uplatnitelnému feudalismu, resp. přechodu feudalismu ke kapitalismu. Něco se mi z dřívějších studií podařilo realizovat a to po dlouhé době. Chtěl bych se nějak, když už léta se nachylují, aspoň ve větší práci vypořádat s Bachovým abso-

¹⁵ DOKOUPIL, L. (ed.): Z korespondence, s. 193, pozn. 9.

¹⁶ František Kavka (1920–2005), PhDr. CSc., profesor FF UK v Praze, po roce 1970 z fakulty propuštěn.

¹⁷ DOKOUPIL, L. (ed.): Z korespondence, s. 193, pozn. 7.

¹⁸ Tamtéž, s. 193, pozn. 6.

¹⁹ Tamtéž, s. 198, pozn. 50.

lutismem. Konečně po skoro tříletém prodlení a čekání mám obě recenze trochu většího příspěvku k té době o vystěhovalectví do zámorí, a tak se přece jen domnívám, že to spatří světlo světa v Rozpravách Akademie.²⁰

Zdravím pěkně a přeju hodně zdraví,

Tvůj Kutnar.

P.S. Budu 5. a 6. března v Brně na diskusi Slovanského ústavu o připravované jejich práci o českol. stycích (redigují Žáček-Macůrek²¹) – budeš-li v Brně, mohli bychom se sejít. Zasedání je tuším ráno 6. března na rektorátu university, zasedací síň. Myslím, že jede i Roubík.²² Sděl, jak bychom se mohli sejít. Do Olomouce letos asi na Václavkův²³ týden etnografů nepojedu, zvou mne sice, ale nemám, co bych k jejich tématu²⁴ letos pověděl.

[autograf o rozměru 15,5 × 10,5 cm]

[7]

Milý příteli,

děkuji Ti pěkně za Tvůj Historický místopis Moravy a Slezska²⁵ – inu, habeant sua fata libelli. Ale dočkal jsi se přece, a myslím, že s edicí, i když plně neodpovídá Tvým intencím a veškeré vynaložené práci, můžeš být spokojen. Bude jistě stejně vyhledávanou pomůckou²⁶ jako vydání první. Mohl jsem jen zběžně ji projít a podívat se na některá místa. Cením nejen historické informace, podané v pevně uzavřené kostce, ale také bohatou literaturu, kterou má badatel připravenou jak k hostině.

Pročítám právě teď Eliášovu Historiografii Prostějova²⁷ a myslím, že s tím budu do konce měsíce hotov. Vcelku se mně zdá, že to je práce solidní.

Zdravím Tě pěkně, přeju hodně zdraví a těším se příležitostně na pohovor,

Tvůj

Kutnar.

V Praze 15. října 1967.

[autograf o rozměru 21 × 30 cm]

²⁰ KUTNAR, František: *Počátky hromadného vystěhovalectví z Čech v období Bachova absolutismu*. Praha 1974.

²¹ Viz DOKOUPIL, L. (ed.): *Z korespondence*, s. 198, pozn. 49.

²² František Roubík (1890–1974), PhDr., člen korespondent ČSAV, historik, archivář, docent FF UK v Praze, pracovník Historického ústavu ČSAV.

²³ Bedřich Václavek (1897–1943), PhDr., levicově orientovaný literární vědec a knihovnik. Na Univerzitě Pa-lackého pořádal Kabinet B. Václavka vědecké konference, které se hlásily k jeho odkazu (*Václavkova Olomouc*).

²⁴ V rukopisu *tematu*.

²⁵ K problému s *Historickým místopisem* viz DOKOUPIL, L. (ed.): *Z korespondence*, s. 196, pozn. 27.

²⁶ V rukopisu *pomůcka*.

²⁷ Bohuslav Eliáš (1920–2005), PhDr. CSc., středoškolský a vysokoškolský pedagog, v té době externí aspirant Ladislava Hošáka. Publikoval práci *Historiografie Prostějova : Bibliografický soupis* (Prostějov 1968).

[8]

Milý příteli,

stalo se osudovými změnami letošního jara a léta, že k tomu, co mělo být mezi přáteli řečeno k významnému životnímu mezníku sedmdesáti let, dochází vlastně až po uplynutí celého čtvrt roku. Nemyslím však, že by upřímnost a bezprostřednost mých řádků k Tvým uplynulým sedmdesátinám pozbyla na své plnosti, ba domnívám se naopak, že za aktuálnosti opětne životní tragiky národa, již může plně pochopit a změřit jen historik s bohatou životní zkušeností tak obecnými osudy zatížené generace, nabývá má gratulace svého specificky historického pozadí. Nechci Ti ani vypočítávat všechno to, co odvádělo péro od psaní přátelského listu, ať už to tkvělo v dynamice našeho polednového vývoje tak slibného, i když jsme jej sledovali s obavami, aniž bychom si tuším připouštěli možnost onoho perfidního a brutálního zákroku universální moci, které se tak Palacký²⁸ již r. 1848 obával, ať už to bylo v řadě prací, které se tak nějak logicky nahromadily do těchto měsíců, či ať už to bylo prostě v rodinných záležitostech, kdy se rozkolísalo zdraví všech tří žen naší nejuzší rodinné buňky, ženy, snachy i vnučky. Prostě: dostávám se k slovu, když poněkud přešly ty vichřice, jež dovedou tak zatočit životem lidí, a jsa opět v Praze, píšu své srdečné přátelské přání do dalších let Tvého plodného života s tím, abys při vši relativitě zdraví a pohody, kterou máme, ještě dlouho se těšil ze své práce v kruhu svých nejbližších, abys mohl dokončit a završit své vědecké a učitelské dílo, které nesporně nalezlo ohlas a uznání v národní společnosti a mezi řadou Tvých žáků. Myslím, že to není málo a že někdy je to ono nejpodstatnější, co Ti dodává sílu a víru do další práce a co Ti ukazuje i perspektivu do temnot, jež třeba na nás čekají.

Nejsem pesimistou, ale nedělám si také žádných ilusí, že cesta bude jasná a přímá a že bude bez napětí a zvrátů. Naše posice ve středu Evropy a na hranici dvou bloků nebyla nikdy lehká a bezkonfliktní a nebude ani v budoucnu, ať vývoj půjde kterýmkoliv směrem a ať budeme jakkoliv jednotni a vnitřně nezdolní. Krise industriální společnosti, která nastala před padesáti léty, není zdaleka ještě u konce a nevíme, které faktory do ní ještě zahovoří a zauzlí ji v těžce rozfatelný gordický uzel. Neznám obecný lék, ale snad lék individuální: duševní ataraxii a stoický klid, který si je vědom toho, že na svém místě zodpovědně plníme svou funkci a že nežadáme své osobní a národní cti a právu. A pak věřím v mladou generaci, především proto, že se v ní zrodil mravní pathos. Palacký měl dvě veliké zásady pro veřejné jednání, které vytrvale doporučoval a jimiž – myslím – jsme se v posledních týdnech živelně přiblížili: Svůj k svému a vždy dle pravdy – Co nechceš, aby ti jiní činili, nečiň ty jim! Za těch těžkých srpnových dnů, které jsem prožíval venku, vracel jsem se k Palackému často a často a jeho četbou jsem zaháněl chmurné myšlenky, jež se zvedaly. Nediv se, že se mně tlačí do péra i dnes a že vlastně narušují atmosféru gratulačního dopisu.

Domníval jsem se, že se uvidíme na symposiu o Palackém v Olomouci. Věřím, že to bude při jiné příležitosti a pak bychom věnovali více času rozhovoru o všem, co nás tanguje. Buď proto prozatím zdrav a silný,

Tvůj

Fr. Kutnar.

V Praze 7. září 1968.

[autograf o rozměru 21 × 30 cm]

²⁸ Viz DOKOUPIL, L. (ed.): Z korespondence, s. 199, pozn. 56.

[9]

V Praze 15. května 1969.

Milý příteli,

nevím, byl-li jsi onoho 14. května v Praze, jak jsi psal ve svém dopise, ale byl jsem několikrát mezi 15. a 16. hodinou v kavárně Slovan, než nezastihl jsem Tě tam.²⁹ Déle jsem se nemohl zdržet, poněvadž od 16 hodin³⁰ jsem měl přednášku. Omlouvám se proto, jestliže jsi snad se tam dostavil později. Byl bych rád Tě jednak zase vidět a jednak pohovořit i o onom plánu moravských dějin. Definitivně Ti nemohu nic prozatím říci. Mám sice na příští středu pozvání do Olomouce na zasedání komise pro kandidátské práce, ale musím se omluvit, poněvadž nemohu být na dvou místech – mám zasedání zemědělské komise v Kačině u Kutné Hory, kde musím být – a pak koncem týdne jedu na ono symposium o roku 1848, které se koná v Kroměříži. Budeš-li tam, tedy bychom o věci si promluvili. Jinak mám práce dost a dost – snad konečně po řadě let jasně se vyhlídka, že v Akademii vyjdou Dějiny zemědělství českých zemí, a doufám, že světlo světa spatří i rozšířené Dějiny brambor a Dějiny české (či československé) historiografie.³¹

Zdravím Tě pěkně, přeju hodně zdraví a ocitneš-li se náhodou v Praze, nejlépe mně zatelefonuj do bytu (54-00-29),

Tvůj Kutnar.

[autograf o rozměru 21 × 30 cm]

[10]

Pro Hosáka³²

Milý Ladislave,

prosil bych Tě, kdybys do historické komise ČSAZV udělal krátký referát příspěvku Šmelhausova³³ pro Přehled dějin čsl. zemědělství. On převezme referát o příspěvku Tvém, poněvadž máte stejné asi období. Schůze bude asi 8. 3.

Doufám, že jsi zdrav a těším se na shledanou.

Kutnar

[autograf o rozměru 14,5 × 20,5 cm]

²⁹ Proč nejel do Prahy, vysvětlil Hosák v dopise z 26. 5. 1969, viz DOKOUPIL, L. (ed.): Z korespondence, s. 200.

³⁰ V rukopisu *od 16. hodin*.

³¹ Plány naplnil jen zčásti, až po Hosákově smrti vydal František Kutnar ve spolupráci s Jaroslavem Markem (jehož jméno nemohlo být u prvního vydání uvedeno) *Přehledné dějiny českého a slovenského dějepiscetví*, 1–2. Praha 1973–1977.

³² Nedatovaný vzkaz na lístku.

³³ Vratislav Šmelhaus (1922–1982), PhDr. CSc., historik, archivář, věnoval se starší agrární historii, autor práce *Vývoj zemědělské výroby v českých zemích v době předhusitské* (Praha 1980).